

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-203-03

Druk nr 2291
Warszawa, 5 grudnia 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Przedstawiany Panu Marszałkowi projekt ustawy, powinien wejść w życie z dniem 31 grudnia 2003 r. Stąd też uprzejmie proszę Pana Marszałka o nadanie priorytetu pracom nad tym projektem ustawy.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia 2003 r.

o zmianie ustawy o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2001 r. o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny (Dz. U. Nr 89, poz. 974 i Nr 154, poz. 1786) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2003 r.

U Z A S A D N I E N I E

Nowelizacja ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny (Dz.U. Nr 89 poz. 974, z późn. zm.) ma na celu przesunięcie do dnia 1 stycznia 2005 r. daty wejścia ustawy w życie. Możliwość realizacji ustawy o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny budziła obawy od chwili jej uchwalenia, ponieważ beneficjentami świadczeń wynikających z jej przepisów może być dużo szersza grupa obywateli niż przedstawiono to w uzasadnieniu do projektu tej ustawy. Od tego czasu wiedza na temat rzeczywistej liczby uprawnionych nie poprawiła się. Utrudnia to także fakt, że dowodem dokumentującym prawo do świadczenia może być tylko zeznanie świadków okoliczności zdarzenia. Oznacza to, że wejście w życie ustawy może pociągnąć za sobą trudne do przewidzenia skutki dla budżetu państwa. Już obecnie ocenia się, że będą one nie niższe niż 40 mln zł w 2004 r. (a więc dwukrotnie wyższe niż zakładali autorzy ustawy), przy czym precyzyjne określenie kosztów jej wdrożenia nie jest możliwe.

Biorąc pod uwagę obecne trudności finansowe państwa, jest niezasadne więc obciążanie budżetu państwa dodatkowymi, nie do końca określonymi, kosztami.

Jednocześnie należy zauważyć, że art. 2 pkt 2 ustawy o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny wprowadza granicę czasową wystąpienia zdarzenia, w wyniku którego nastąpiło naruszenie sprawności osoby ubiegającej się o świadczenie. W świetle orzeczeń Trybunału

Konstytucyjnego np. dotyczących uprawnień kombatanckich budzi wątpliwość konstytucyjność tego przepisu.

Ocena Skutków Regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Nowelizacja ustawy dotyczy cywilnych ofiar wojny, którymi w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny (Dz. U. z 2001 r. Nr 89, poz. 974, z późn. zm.) są obywatele polscy, posiadający stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy doznali naruszenia sprawności organizmu powodującego całkowitą i trwałą niezdolność do pracy i samodzielnej egzystencji na skutek działań wojennych w latach 1939-1947 (nie wchodząc w skład formacji wojskowych, zmilitaryzowanych służb państwowych i ruchu oporu) lub na skutek eksplozji niewybuchów pozostałych z okresu wojny 1939-1945 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zdarzenie naruszające sprawność organizmu miało miejsce w okresie wojny 1939-1945 lub po wojnie, nie później jednak niż do dnia 15 listopada 1956 r., zaś całkowita i trwała niezdolność do pracy i samodzielnej egzystencji została stwierdzona w ciągu 5 lat od dnia zdarzenia.

Ustawa ta przyjmowała, że o całkowitej i trwałej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji, dacie jej powstania oraz o związku przyczynowym między nią a zdarzeniem orzekać miał lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ustawa o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny nakładała więc dodatkowe obowiązki na Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a proponowane nowelizacją odroczenie wejścia w życie tej ustawy czasowo zwalnia ZUS z dodatkowych zadań wynikających z realizacji ustawy.

II. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

W związku z proponowaną nowelizacją nie przeprowadzono konsultacji społecznych.

III. Wpływ regulacji na:

1) sektor finansów publicznych

Odłożenie wdrożenia ustawy do 2005 r. oznacza ograniczenie wydatków budżetu państwa w 2004 r. o co najmniej 40 mln zł;

2) na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny

Projektowana nowelizacja nie wywiera bezpośredniego wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 4000 /03/DPE/as

Warszawa, 12. 12. 2003 r.

**Pan
Aleksander Prokxa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu dla cywilnych ofiar wojny (pismo nr RM-10-203-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Jerzy Hausner
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej

Pan Andrzej Raczko
Minister Finansów

Pani Halina Wasilewska-Trenkner
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów